

и даде имъ Бгъ сабла сына Кисова, мъжа ѿ колѣно то Вениаміново, (който царь-ва) четъридесать години.

22 И като извади него, постави имъ Давида за царь, за когото свидѣтельствова и рече: намерихъ Давида сына Исеева челоуѣка помоѣтосърдце който ще да сотвори сичка та моа вола.

23 Ѿ негово то семе Бгъ спорѣтъ ѡбѣщаніе то си возавигна рѣдъ Израилтескомъ спасителя Исуса.

24 И Іоаннъ проповѣда по на прѣдъ ѿ негово то дохожданіе крещеніе на-покарніе то на сички те людіе Израилеви.

25 И като свършѣваше Іоаннъ своѣ то служеніе, говореше: когѣ ме мыслите да самъ: не самъ азъ ѡншй, но ѣто иде по мене (дрѣгъ), комдто не самъ достѡинъ да развжржемъ ремикатъ на-ѡбѣща та мѣ.

26 Мъжіе братіе, синове на-роджтъ Авраамовъ, и който помеждъ васъ се боатъ Бга, вамъ се прати слово то на-това спасеніе.

27 Защото ѡнѣ който живеатъ во Иерусалимъ, и началници те тѣхни не познаха го, и като го ѡсѣдиха, исполниха словеса та пророчески който се четатъ сікоа събвѣта.

28 И ако и да не найдохъ въ него ни ѣднѣ вина достѡйна за смѣръть, молиха Пилата да го оукиѣ.

29 И като свършиха сичкото щото бѣше писано за него, свалиха го ѿ дрѣвото, и тѣриха го въ грѣкатъ.

30 Но Бгъ го воскреси ѿ мѣртвы те.

31 Който се являваше чрезъ многѣ дни на ѡнѣ който возлазоха заедно съ него ѿ Галилеа во Иерусалимъ, и който са свидѣтели неговни прѣдъ народатъ.

32 И нѣ ви благовѣствѣваме ѡбѣщаніе то коѣто ѣ было дадено на ѡтцѣ те (наши), защото Бгъ го исполни на насъ който сме чада тѣхни, понѣже воскреси Исуса:

33 Какъсто ѣ писано и во вторшатъ Псаломъ: сынъ мой си тѣ, азъ днѣсь те родихъ.

34 Я защѣ го воскреси ѿ мѣртвы те така, щото не щѣ вече да се вжрне во истлѣніе, така ѣ рекъ за това: защѣ ще да исполнимъ вѣрнѣ вамъ свѣщенни те ѡбѣщанѣ, който самъ ѡбѣщалъ на Давида.

35 Затова и въ дрѣгъ Псаломъ говори: не щѣшъ да допдстишъ да види преподѣбно твоей истлѣніе.

36 Защото Давидъ като